

2017-04-17 Ottershagen samen met de Jeugd

17 april 2017 Vogelexcursie naar Ottershagen samen met de jeugdclub.

Om 06.45 u. uit bed en ik denk als ik naar buiten kijk, dat wordt mooi weer. De lucht was blauw, het zonnetje scheen en buiten gekomen vrijwel geen wind. Word een half uur voor vertrektijd nog even gebeld. Wij staan hier al een kwartier en gaan wel vast vooruit om de locatie te verkennen ?!. Iets voor vertrek, 08.30 uur., verzamelen zich op het Manitobaplein 6 jeugdleden en 12 volwassenen en rijden in colonne richting Oud Ootmarsum. Toen we daar aankwamen was het weer inmiddels iets minder aangenaam. Een stevige koude noord-westen wind blies recht in de kijkopening van de observatiehut die hier door Natuurmonumenten, eigenaar van dit gebied, is neergezet en ook verdween de zon steeds vaker achter voorbijtrekkende wolken. De zijkant van het gebouwtje bood enige beschutting voor de wind maar het was wel knap fris. Gevoelstemperatuur ca. 0° C schat ik.

De 2 verkenner hadden de vogels er inmiddels al “uitgefilterd” en hoefden wij eigenlijk alleen nog maar de soorten af te vinken van het lijstje voor de kinderen, van te voren samengesteld n.a.v. eerdere bezoeken. Maar zo werkt het natuurlijk niet. Ook wij wilden genieten van de vele soorten weidevogels die hier op deze “postzegel” nog hun habitat vinden. Men probeert hier het waterpeil op een voor weidevogels aantrekkelijk niveau te houden (hoewel er behoorlijk tegenstand is van een aantal omliggende grondeigenaren) en pas na de broed tijd te maaien.

Het resultaat is wel dat bijna alle weidevogelsoorten, primaire en secundaire, hier nog aanwezig zijn! Wil je weidevogels in Nederland behouden dan zul je het beheer er naar moeten aanpassen. Anders raak je ze kwijt. Ook rond Vriezenveen is het inmiddels akelig stil in de weilanden. Hoewel ik in de Ottershagen wel eens meer soorten heb kunnen afvinken (weer en tijdstip speelt ook een rol) was het ook vanmorgen weer genieten. En hoe langer je blijft kijken, hoe meer je er toch ontdekt. Maar we wilden vandaag rekening houden met de jeugd en die zijn na een uurtje, begrijpelijk, wel uitgekeken.

De laatste soort die we op de valreep nog spotten was een Groenpootruiter en die had ik tijdens vorige bezoeken nog niet! En ook nieuw vanmorgen, Brandgans, Canadese Gans en Indische Gans. (wild of escape) En verder vinkten we af: Bergeend, Boerenzwaluw, gele Kwikstaart, Graspieper, grauwe Gans, Grutto, Kemphaan, Kievit, kleine Plevier, Knobbelswaan, Kokmeeuw, Kolgans, Krakeend, Kuifeend, Meerkoet, Nijlgans, Scholekster, Slobeend, Torenvalk, Tureluur, Watersnip, wilde Eend, Wintertaling, witte Kwikstaart en Wulp. Soepeend en Kerstgans tellen we nu niet mee.

Het volgende gebiedje dat we gingen bezoeken in het beneden Dinkeldal ligt net aan de andere kant van de Dinkel. Hier was een wandelingetje gepland naar de Dinkel met kans op o.a. IJsvogel en een terrein waar in het verleden de bovenlaag was afgeschraapt met de bedoeling hier nieuwe natuur te ontwikkelen. Hier zagen we een Ree staan met waarschijnlijk haar jong in de hoge vegetatie. We kwamen niet verder dan de brug en gingen spoorlags terug.

Harde koude wind en regen deden ons besluiten terug te gaan naar de beschutting van de auto's. Toch op dat stukje heen en weer nog Fazant, Hout- en Holenduif, Pimpelmees, Spreeuw, Tjiftjaf, Vink, zwarte Kraai

en Kauw. Terug bij de auto's was het inmiddels weer droog en hadden de kinderen tijdens het korte overleg over een volgende locatie veel belangstelling voor een paar koeien in de weide.

Als alternatief werd het Lage een plaatsje over de Dinkel in Duitsland. Een wandelingetje door een parklandschap met als doel de Reigerkolonie en wat we verder aan bosvogels tegenkomen en langs mooi gerestaureerde historische boerderijen van het landgoed van Twickel wat ook hier nog grondgebied heeft. Het karakter tijdens deze wandeling werd uitgebreid met het zien van de hier aanwezige mooie voorjaarsflora. Bescheiden, maar toch. En , het weer was ons beter gezind. Zon, en de wind minder hard en koud. Het verschil zit hier uiteraard ook in het landschapstype. Open terrein of de beschutting van het bos en de bebouwing. De afsluiting van deze mooie excursie leverde de volgende soorten op. Flora: Hondsdraf, witte en paarse Dovenetel, zo "gewoon" maar bij nadere beschouwing zo mooi, en gele Dovenetel. Van die laatste weet ik niet zeker of dit echte gele Dovenetel is of de bonte, een met tuinafval verwildeerde soort. En verder nog Bosanemoon, witte Klaverzuring, Bosveldkers?, grote Muur, Dalkruid. Pinksterbloem, sporenknoppen van Heermoes, en nog een paar soorten die ik ben vergeten te noteren. Vogels: Fuut, grote bonte Specht, Boomklever en Boomkruiper, Zwartkop, Roodborst, Merel, Huismus, Winterkoning, Zanglijster, Turkse Tortel en blauwe Reiger. Een aantal zat op het nest en de kolonie bestond totaal uit ca. 15 nesten. I.p.v. 12.30 u. werd het toch nog 13.00 u. voor we weer terug waren in Vriezenveen.

